

на включването на мястото на раждане на отделните категории граждани (французи и чужденци).

До преброяването през 1962 г. използването на някои езици е наблюдавано в преброителната карта в отделни райони (например бретонски език - 1926 г. в Бретан, елзаски език - 1946 и 1962 г. в района на Елзас). След 1962 г. това се прави при някои анкети чрез представителна извадка. Последната от тях е през 1999 г., където са зададени въпроси и за използването на езици, диалекти, говори, различни от френския език (Cassan, Héran, Toulemon, 2000). Резултатите от анкетата недвусмислено показват, че въпреки доминирването на френския език значителна част от населението продължава да използва други езици, диалекти и говори (Héran, Filhon, Derpez, 2002). Над 26% (или 11.5 млн.) от лицата над 18 години посочват, че в тяхното детство единият или двамата родители са им говорили на други езици, диалекти и говори, но само 9% (или 4 млн.) са ги предали на своите деца. Въпреки това 20% (или 9 млн.) от възрастните използват и други езици при общуването си със съпрузи, родители, приятели, колеги, продавачи и т.н.

Тези факти означават, че животът налага промяна на подхода при преброяванията относно посочените признаци.

Останалите страни, необсъждани дотук, общо взето, включват въпроси за гражданството и страната на раждане на отделните лица. Повечето от тези страни в по-близкото или по-далечното минало са били практически с еднороден етнически състав (Португалия, Люксембург, Дания, Исландия) или със сравнително малобройни етнически и национални малцинства (Германия, Швеция, Норвегия, Гърция). В днешно време положението вече е изменено. Повечето от тези страни са обект на значителни имиграционни потоци.

В **Белгия**, която е първата страна, въвела въпроси за езика, сега се избягва терминът "преброяване на населението", а от 2001 г. вече се използва названието "общо социално-икономическо проучване". Данните се публикуват по трите езикови района, на които е разделена страната: фламандски, френски и немски, а също по териториалните области Фландрия, Валония и Брюксел. С това вероятно се смята, че въпросите за езика не са необходими.

В **Нидерландия** съществуващите в миналото различия между холандци и фламандци постепенно отпадат, но етническото съзнание на третата народностна група - фризийците - е силно изявено. В същото време има значителни групи лица от бившите и настоящите колонии на страната. Броят на чуждите граждани се следи текущо. Същото се прави за лицата с произход от Суринам (бивша колония) и Нидерландските Антилски острови.